



ششمین کارگاه فنی زهکشی و محیط زیست

کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران ■ سازمان آب و برق خوزستان ■ کمیته منملقهای آبیاری و زهکشی خوزستان

عنوان:

مبانی طراحی زهکش‌های زیرزمینی در ایران

نویسنده:

علیرضا مریدنژاد^۱

چکیده

اجرا و بهره‌برداری از میلیون‌ها هکتار شبکه زهکشی زیرزمینی در مناطق خشک و نیمه خشک جهان مانند کشورهای مصر و پاکستان، توسعه زهکشی در مناطق مرطوب و نیمه مرطوب، مانند کشورهای اروپایی با نگاهی ویژه به مسائل زیست محیطی، احداث شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری شرق آسیا خصوصاً کشور ژاپن، تجربیات عظیمی را در اختیار ما قرار داده و زمینه اصلاح و بهبود بسیاری از نظرات و باورهای قبلی کارشناسان ما را در زمینه زهکشی زیرزمینی فراهم نموده است.

در این تحقیق با عنایت به تجربیات جهانی و تجربیات ناشی از اجرا و بهره‌برداری از شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در داخل کشور مبانی طراحی زهکش‌های زیرزمینی مورد ارزیابی و بازنگری قرار گرفته و مبانی جدید پارامترهای طراحی مانند ضریب زهکشی، عمق نصب زهکشها، عمق مناسب آب زیرزمینی، پوشش‌های زهکشی، لوله‌های زهکشی، زهکشی کنترل شده، لایه بندی، اندازه گیری ضریب آبگذری و نحوه محاسبه فاصله زهکشها با نگاه ویژه به مسائل زیست محیطی و مدیریت یکپارچه منابع آب جهت کاربرد در طرح‌های زهکشی کشور ارائه شده است.

با توجه به وسعت کم طرح‌های اجرا شده زهکشی زیرزمینی و به تبع آن تجربه محدود کارشناسان در طراحی، اجرا و بهره‌برداری از شبکه‌های زهکشی زیرزمینی و تجربیات بسیار اندک در زمینه زهکشی اراضی شالیزاری و تنوع شرایط آب و هوایی و خاک‌های کشور، با توسعه شبکه‌های زهکشی زیرزمینی، مبانی طراحی بتدریج کاملتر خواهد شد.

۱- فوق لیسانس آبیاری و زهکشی و مدیرعامل مهندسین مشاور سامان آبراه.

مقدمه

توسعه شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در نیمه دوم قرن بیستم و در پی آن افزایش سطح و تراکم کشت در اراضی زهکشی شده تأثیر بارزی در افزایش تولیدات کشاورزی جهان داشته است. در کشور ما در سالهای اخیر توجه به زهکشی ابعاد تازه ای گرفته و برنامه اجرای طرحهای توسعه زهکشی توسط وزارت جهاد کشاورزی و در پاره ای مناطق حتی توسط وزارت نیرو نیز در دستور کار قرار گرفته است. جهت ارتقاء مطالعات، اجرا و بهره برداری از شبکه های زهکشی استفاده از تجربیات جهانی و تجربیات داخلی که در نتیجه ارزیابی طرحهای در دست بهره برداری بدست آمده است ضرورتی انکارناپذیر است. خوشبختانه در سه دهه اخیر اجرای میلیونها هکتار طرحهای زهکشی در کشورهایی که دارای شرایط آب و هوایی تا حدودی نزدیک به شرایط آب و هوایی کشور ما هستند امکانی را برای طراحان و مجریان طرحهای زهکشی بوجود آورده است تا از تجربیات طراحی، اجرائی و بهره برداری از شبکه های زهکشی در این کشورها در طرحهای زهکشی کشور بهره مند شوند. به همراه کسب تجربه از طرحهای زهکشی در مناطق خشک و نیمه خشک، توسعه زهکشی در کشورهای اروپائی نکات جدیدی را پیش روی ما قرار داده است و به ما گوشزد می کند که چنانچه طرحهای زهکشی بدون ملاحظات زیست محیطی اجرا گردند هر چند به ظاهر در کوتاه مدت عوایدی را نصیب ما خواهد نمود ولی در دراز مدت ضرر و زیان زیادی را به محیط اطراف و آبهای جاری و نقاط تخلیه زه آب ایجاد خواهد نمود که در مواردی جبران ناپذیر می باشد. بنابراین طرحهای زهکشی قبل از هر چیز بایستی از نظر اثرات دراز مدت زیست محیطی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته واز این زاویه توجهات لازم را داشته باشند. لذا بحث در مورد لزوم اصلاح ضوابط طراحی تنها بعد اقتصادی و بهره برداری نداشته و بعد زیست محیطی آن در اولویت می باشد. برای مثال هر چند محاسبات اقتصادی ما را به عمق نصب زهکشهای زیرزمینی در ۲ تا ۲/۵ متری می رساند ولی ملاحظات زیست محیطی در راستای کاهش حجم زه آب خروجی و افزایش کیفیت آن به حداقل عمق نصب زهکشها اعتقاد دارد. بنابراین با قبول هزینه بیشتری لازمست ملاحظات زیست محیطی را در اولویت قرار دهیم. در خصوص استفاده از فیلترهای مصنوعی بجای طبیعی و تخریب کمتر طبیعت، آرایش شبکه های زهکشی، زهکشی کنترل شده و سایر مبانی طراحی، علاوه بر ملاحظات فنی و اقتصادی، ملاحظات زیست محیطی در اولویت قرار داشته و هر نوع بازنگری و تغییر و اصلاح ضوابط فنی با لحاظ نمودن ملاحظات زیست محیطی دارای توجیه دراز مدت خواهد بود. بر این اساس مبانی جدید شبکه های زهکشی زیرزمینی کشور تعیین و ارائه گردیده است.

روش تحقیق

این تحقیق، براساس تجربیات ناشی از طرحهای زهکشی اجرا شده و در دست بهره برداری در ایران و تجربیات ناشی از اجرا و بهره برداری از شبکه زهکشی در کشورهای دیگر با شرایط مشابه آب و هوایی با کشور ما صورت گرفته است. با توجه به اهمیت مسائل زیست محیطی در کشورهای غربی، در بخش مسائل زیست محیطی به تحقیقات انجام شده در این کشورها که نتایج آنها در قالب مقالات علمی منتشر شده استناد گردیده است. بعلاوه نتایج و تجربیات جهانی مندرج در آخرین نشریات آبیاری وزهکشی FAO، ILRI و سایر کتب و نشریات مؤسسات معتبر در تدوین مبانی زهکشهای زیرزمینی در کشور بکار گرفته شده است.

بخش اول - مبانی طراحی شبکه های زهکشی اراضی کشور (خشکه زاری)

۱- ضریب زهکشی (q)

ضریب زهکشی عبارت است از میزان زه آب زیرزمینی که در نتیجه تلفات نفوذ عمقی آب آبیاری، بارندگی، تلفات و نشت از کانالها، نشت آب زیرزمینی از اراضی اطراف و نشت آب از لایه های تحت فشار و آرتزین زیرین در مدت زمان معینی به زهکشهای زیرزمینی میرسد. با توجه به عوامل مؤثر در تعیین ضریب زهکشی، بهترین راه حل جهت تعیین ضریب زهکشی، محاسبه بیلان آب زیرزمینی است که این امر متضمن صرف وقت زیادی می باشد و نیاز به اطلاعاتی دارد که تهیه آنها براحتی امکان پذیر نیست.

تجربیات در کشور ما و برخی کشورهای دیگر نشان میدهد که ضرائب زهکشی محاسبه شده در طرحها بطور کلی بیش از مقدار مورد نیاز بوده و این امر موجب محاسبه فاصله کمتر زهکشها و افزایش هزینه های اجرایی طرحها گردیده است. در کشورهای مصر و پاکستان، ضریب زهکشی محاسبه شده در طرحهای زهکشی زیرزمینی بمراتب بیشتر از ضریب زهکشی اندازه گیری شده بوده و در مواردی بیش از دو برابر گزارش شده است. بنابراین در برآورد ضریب زهکشی علاوه بر انجام محاسبات لازم، استناد به تجربیات داخلی و سایر کشورها دارای اهمیت زیادی می باشد.

در راستای مدیریت یکپارچه منابع آب و کاهش حجم زه آب خروجی طرحها و زهکشی کنترل شده که موجب به حداقل رساندن زه آب خروجی خواهد شد، کاهش ضریب زهکشی مورد تأکید می باشد. بر این اساس برای شبکه های زهکشی زیرزمینی کشور ضرائب در جدول زیر مشاهده می گردد.

ضرائب زهکشی زیرزمینی در کشت های مختلف

شرح	ضریب زهکشی (میلیمتر در روز)
کشتهای زراعی و باغی	۱ - ۲
کشتهای ویژه و پرمصرف در مناطق خشک مانند نیشکر	۲ - ۳

کاهش تدریجی ضریب زهکشی در ۴ پروژه کشور پاکستان و ضرایب زهکشی در کشورهای مصر و ایران در سال های اخیر

کشور	نام پروژه	ضریب زهکشی (میلیمتر در روز)
پاکستان	خیارپور	۳/۵
	مردان	۳ - ۳/۵
	فیصل آباد	۲ - ۳
	خوشاب	۱ - ۱/۵
مصر	اغلب طرحها	۱ - ۲
ایران	طرحهای زهکشی در دشت مغان	۲/۸
	طرح زهکشی بهبهان	۲/۵
	طرح زهکشی شمال خرمشهر	۲ *

۲- عمق آب زیرزمینی متناسب با ریشه گیاهان

عمق مناسب تثبیت آب زیرزمینی در طرحهای زهکشی زیرزمینی جهت رشد ریشه گیاهان مختلف زراعی و باغی بستگی به نوع گیاه، نوع خاک، شرایط آب و هوایی و مدیریت آبیاری در مزرعه دارد. در طول دوره رشد گیاهان، بهتر است آب زیرزمینی وارد ناحیه فعالیت ریشه گیاهان نشود ولی چنانچه بهر دلیلی آب زیرزمینی در دوره کوتاهی وارد این ناحیه گردد اثر چندانی بر روی رشد و باردهی گیاه ندارد. چنانچه آب زیرزمینی مدت زمان زیادی و به تناوب وارد ناحیه ریشه گیاه شود اثرات سوئی بر عملکرد خواهد گذاشت.

نوع گیاه نیز عامل اصلی در تعیین عمق مناسب آب زیرزمینی است. پاره ای گیاهان دارای عمق ریشه زیاد و عمیق و پاره ای نیز دارای عمق ریشه محدودی هستند. از طرفی گیاهان یک ساله با باغات دائمی نیز دارای عمق ریشه یکسانی نیستند و معمولاً درختان دائمی دارای ریشه عمیق تری می باشند. با توجه به کلیه عوامل و مسائل مؤثر و مرتبط، عمق آب زیرزمینی در طرحهای زهکشی بصورت زیر می باشد:

عمق آب زیرزمینی متناسب با ریشه گیاهان

عمق مناسب آب زیرزمینی برای بسیاری از گیاهان زراعی ۰/۸ متر
عمق مناسب آب زیرزمینی برای گیاهان با ریشه عمیق و باغات دائمی یک متر

۳- عمق بحرانی جهت جلوگیری از تبخیر آب زیرزمینی

چنانچه الگوی بهره برداری از اراضی کشت دائمی مانند نیشکر و یا باغ مانند نخیلات و مرکبات باشد، بعلت آبیاری مداوم در طول سال، نیازی به رعایت عمق بحرانی آب زیرزمینی نمی باشد. از طرفی اراضی زهکشی شده دارای آب کافی و شرایط آب و هوایی مناسب هستند و حداقل دوبار در سال کشت می شوند و تنها زمانهای کوتاهی بین کشتهای بصورت نکاشت باقی می ماند. و در اغلب اراضی دشتهای رسوبی، با قطع آبیاری، عمق آب زیرزمینی پائین تر از عمق نصب زهکشها نزول می کند. بنابراین در تعیین عمق نصب زهکشها، صعود آب زیرزمینی و عمق بحرانی تعیین کننده نمی باشد.

عمق بحرانی جهت جلوگیری از تبخیر آب زیرزمینی

بعلت بهره برداری دائمی از اراضی زهکشی شده نیاز به پیش بینی تدابیر خاصی جهت جلوگیری از تبخیر آب زمینی در طرحهای زهکشی وجود ندارد.

۴- عمق نصب زهکشهای زیرزمینی

عمق مبنا یا عمق پایه زهکشهای زیرزمینی عمقی است که با نصب لوله ها در این عمق کلیه اهداف شبکه زهکشی زیرزمینی با صرف حداقل هزینه اجرائی تأمین گردد. عواملی که در تعیین عمق پایه زهکشهای زیرزمینی مؤثرند عبارتند از:

- حداقل عمق سطح ایستابی موردنیاز رشد ریشه گیاهان
 - حداقل عمق بحرانی سطح ایستابی جهت کنترل شوری خاک و جلوگیری از صعود موئینگی
 - نوع جریان آب بطرف زهکشهای زیرزمینی (ماندگار یا غیرماندگار)
 - لایه بندی، بافت و ساختمان خاکها
 - نوع ماشین آلات و تکنیکهای اجرایی شبکه زهکشی
 - عوامل اقتصادی در راستای حداقل نمودن هزینه ها
 - مسائل خاص اراضی مانند وجود لایه های ریزشی و یا لجنی
 - الگوی کشت زراعی و یا باغی اراضی
 - نوع لوله های زهکشی
 - عمق حداقل جهت کاهش حجم زه آب خروجی در دوران آیش با هدف کاهش مشکلات زیست محیطی ناشی از خروج آلاینده ها، اعمال زهکشی کنترل شده و تأمین بخشی از نیاز آبی گیاهان
- در دهه های گذشته که مسائل زیست محیطی به شدت سالهای اخیر مطرح نبود عمق نصب زهکشها با هدف تأمین نیازهای زهکشی منطقه بگونه ای تعیین می شد که هزینه های شبکه زهکشی به حداقل برسد. نصب زهکشها در عمق بیشتر از طرفی موجب افزایش هزینه های نصب و از طرف دیگر باعث افزایش فاصله لوله های لترال زهکشی و کاهش هزینه ها می شد و محدوده اپتیمم این روند معمولاً بین عمق نصب ۲ تا ۲/۵ متر قرار می گرفت.
- در سال های اخیر بدلیل اوج گیری مسائل و مشکلات زیست محیطی و ضرر و زیان ناشی از عدم توجه به این امر و کاهش منابع آب و تقاضای روز افزون برای منابع محدود کنونی، لزوم تجدید نظر در عمق نصب زهکشها در دستور کار متخصصین و محققین زهکشی قرار گرفت. از دیدگاه حفظ محیط زیست و مدیریت یکپارچه منابع آب و صرفه جوئی در مصرف، زهکشهای زیرزمینی بایستی در عمقی نسب شوند که :
- کمیت زه آب خروجی تا حد امکان کاهش یابد.
 - کیفیت زه آب تا حد امکان بهبود یابد.
 - با مدیریت بر آب زیرزمینی کم عمق، علاوه بر کاهش حجم زه آب خروجی، بخشی از نیاز آبی گیاهان با آبیاری زیرزمینی نیز تأمین شود.
- با عنایت به تأثیر کلیه عوامل مرتبط، عمق نصب زهکشهای زیرزمینی در کشور در جدول زیر آورده شده است.

عمق نصب زهکشهای زیرزمینی

عمق (متر)	شرح
۱/۲۰ - ۱/۴۰	مناطق معتدل مانند دشت مغان
۱/۴۰ - ۱/۶۰	مناطق گرم و خشک مانند استان خوزستان

عمق نصب زهکش‌ها در برخی از کشورهای جهان

ردیف	نام کشور	شرایط آب و هوایی	عمق زهکش (متر)
۱	هلند	مرطوب	۱/۲
۲	کانادا	مرطوب	۱ - ۱/۴
۳	فرانسه	مرطوب	۱/۲ - ۱/۵
۴	چین	مرطوب	۱ - ۱/۵
۵	اسپانیا	معتدل	۱ - ۲
۶	ترکیه	معتدل	۱/۵ - ۱/۷
۷	مصر	خشک	۱/۵
۸	مکزیک	خشک	۱/۵ - ۱/۶
۹	هند	خشک	۱/۲ - ۲
۱۰	چین	خشک	۱/۵ - ۲/۲
۱۱	آمریکا	خشک	۲
۱۲	پاکستان	خشک	۲ - ۲/۲

۵- پوشش‌های شن و ماسه

بدون شک فیلترهای شن و ماسه بهترین نوع فیلتر در شبکه‌های زهکشی زیرزمینی هستند. فیلترهای شن و ماسه از آغاز طرحهای زهکشی زیرزمینی کاربرد داشته و در حال حاضر نیز در بسیاری از کشورهای جهان از جمله کشور ما کاربرد وسیعی دارد. فیلترهای شن و ماسه بطور کلی در کارهای آبی زیر کاربرد دارند:

- سازه‌های هیدرولیکی
- اطراف لوله چاه‌های آب
- اطراف لوله‌های لترال زهکشی زیرزمینی

طراحی فیلترهای شن و ماسه اولین بار در سال ۱۹۲۲ میلادی توسط آقای ترازقی (Terzaghi) شروع و ضوابط اولیه آن ارائه شد و در سال ۱۹۴۰ توسط آقایان Terzaghi و Bertron کاملتر گردید. در سال ۱۹۷۱ سازمان SCS ضوابط جدیدی برای طراحی فیلترهای اطراف لوله‌های زهکشی پیشنهاد نمود و در سالهای ۱۹۸۸، ۱۹۹۱ و ۱۹۹۴ آنرا تکمیل نمود. USBR نیز در سالهای ۱۹۷۸ و ۱۹۹۳ ضوابطی برای طراحی فیلترهای شن و ماسه ارائه نمود. با کاربرد وسیع فیلترهای SCS و USBR در طرحهای زهکشی جهان خصوصاً کشورهای مصر و پاکستان و شناسائی پاره‌ای مسائل و مشکلات این نوع فیلترها، در سال ۲۰۰۰ ترکیب جدیدی از فیلترهای شن و ماسه توسط مؤسسه ILRI هلند پیشنهاد شد که دارای تفاوت‌هایی با فیلترهای مورد استفاده SCS و USBR است. بنابراین تکامل ضوابط طراحی فیلترهای شن و ماسه را به سه دوره می‌توان تقسیم نمود:

- سالهای ۱۹۷۱ - ۱۹۲۲ طراحی براساس ضوابط ارائه شده توسط آقایان Terzaghi و Bertron و دیگران برای سازه‌های هیدرولیکی، چاهها و زهکشهای زیرزمینی.
- سالهای ۲۰۰۰ - ۱۹۷۱ طراحی فیلترهای شن و ماسه براساس ضوابط ارائه شده SCS و USBR برای زهکشهای زیرزمینی.
- سال ۲۰۰۰ به بعد طراحی فیلترهای شن و ماسه با استفاده از ضوابط ارائه شده توسط ILRI ضوابط طراحی فیلترهای شن و ماسه ILRI برای زهکشهای زیرزمینی به شرح جدول زیر می‌باشد.

ضوابط طراحی پوشش های شن و ماسه زهکشی زیرزمینی

	- نقاط کنترل منحنی دانه بندی ذرات درشت دانه فیلتر
$D_{15c} < 7 d_{85f}$	۱- فیلتر، معیارجلوگیری از ورود ذرات خاک
$D_{60c} = 5 D_{15c}$	۲- راهنما جهت ترسیم منحنی دانه بندی
$D_{10c} < 9/5 \text{ mm}$	۳- معیارجلوگیری از بهم خوردن دانه بندی مخلوط(در صورت استفاده از شن شکسته)
$D_{10c} < 19 \text{ mm}$	۴- معیارجلوگیری از بهم خوردن دانه بندی مخلوط(در صورت استفاده از مخلوط رودخانه ای)
	- نقاط کنترل منحنی دانه بندی ذرات ریزدانه فیلتر
$D_{15f} > 4 d_{15c}$	۴-۱- معیار هیدرولیکی
$D_{15f} > D_{15c} / 5$	۴-۲- منحنی راهنمای دانه بندی(پهنای باند)
$D_5 > 0.074 \text{ mm}$	۵- معیارهای هیدرولیکی
$D_{60f} > D_{60c} / 5$	۶- منحنی راهنمای دانه بندی(پهنای باند)
$D_{85} > D_{\text{opening}}$	۷- معیارهای حفاظتی
$ke < 300 \text{ m/d}$	معیارهای ساختمانی
توضیحات	
	- D مربوط به ذرات فیلتر و d مربوط به ذرات خاک است
	- C منحنی دانه بندی ذرات درشت و f منحنی دانه بندی ذرات ریز فیلتر
	- مواد شن و ماسه فیلتر نبایستی حاوی ذرات قابل فرسایش و حلال با آب باشد
	- ضخامت پوشش شن و ماسه دور لوله زهکشی ۸ تا ۱۰ سانتیمتر است

۶- پوشش‌های مصنوعی

پوشش‌های مصنوعی از جنس پلی‌پروپیلن، پلی‌استر، پلی‌اتیلن و پلی‌آمید تهیه می‌شوند و نام تجاری تمامی آنها ژئوتکستایل است. ژئوتکستایل‌ها مواد پلاستیکی و پلی‌مری هستند که در داخل خاک مورد استفاده قرار می‌گیرند و یکی از ویژگی‌های بارز آنها خلل و فرج و نفوذپذیری آنها در مقابل آب است. کاربرد ژئوتکستایل‌ها بعنوان پوشش اطراف لوله‌های زهکشی از سال ۱۹۵۰ در کشور هلند شروع شد و بتدریج توسعه یافت و در حال حاضر در کشورهای اروپایی و بسیاری کشورهای دیگر جهان در طرح‌های زهکشی زیرزمینی استفاده می‌گردد. فیلترهای مصنوعی زهکشی زیرزمینی بصورت‌های مختلف تولید و دور لوله‌ها قرار می‌گیرند. بصورت الیاف بافته شده، بافته نشده، بافته شده گره‌دار و نوع PLM و با ضخامت‌های مختلف دور لوله زهکشی پیچیده شده و به همراه لوله کارگذاری می‌گردند. کاربرد فیلترهای مصنوعی در زهکشی زیرزمینی دارای مزایای زیر است:

- هزینه تهیه آنها کمتر از فیلترهای شن و ماسه است.
 - نصب آنها به همراه لوله بسیار ساده است.
 - سرعت نصب لوله با پوشش مصنوعی زیادتر از سرعت نصب لوله با فیلتر شن و ماسه است.
- برخی مشکلات فیلترهای مصنوعی و ژئوتکستایل‌ها به شرح زیر است:
- در اثر فشار خاک خصوصاً در اعماق زیاد نفوذپذیری آنها سریعاً کاهش می‌یابد.
 - در مقابل نور آفتاب بسیار حساس هستند و برخی از انواع آنها حتی کمتر از یک ماه در برابر نور آفتاب دچار آسیب جدی می‌شوند.
 - ظریف و حساس هستند و ممکن است در جریان حمل و نقل و کارگذاری دچار آسیب شوند
- پوشش نوع PLM چنانچه اطراف زهکشهای زیرزمینی با عمق ۱/۰ تا ۱/۲ متر نصب گردد دچار مشکل فشردگی و کاهش نفوذپذیری چندانی نخواهند شد ولی در اعماق بیشتر احتمال بروز مشکل وجود دارد. جهت ارزیابی و تعیین کارائی پوششهای مصنوعی چهار معیار زیر مطرح است.
- ۱- معیار نگهداری: معیار نگهداری مربوط به خصوصیات خلل و فرج پوشش جهت جلوگیری از حرکت ذرات خاک است.
 - ۲- معیار هیدرولیکی: خصوصیات هیدرولیکی پوشش در ارتباط مستقیم با اندازه خلل و فرج، درصد خلل و فرج نسبت به سطح کل پوشش، تراکم پذیری و نفوذپذیری در جهت عمومی به پوشش می‌باشد.
 - ۳- معیار ضد گرفتگی: معیار ضد گرفتگی نسبت اندازه ذرات پوشش (O90) به اندازه ذرات خاک (d90) است.
 - ۴- معیارهای مکانیکی: شامل تراکم پذیری، مقاومت در برابر خراش و سایش، مقاومت کششی، مقاومت در برابر سوراخ شدن، مقاومت در برابر فرسایش و تخریب می‌باشد.
- معیار نگهداری و جلوگیری از حرکت ذرات خاک به داخل لوله زهکشی بعنوان معیار اصلی و درجه یک و معیارهای مکانیکی دارای درجه اهمیت کمتری هستند.

ضوابط طراحی پوشش‌های مصنوعی زهکشی

ضابطه نگهداری و جلوگیری از ورود خاک به داخل فیلتر و لوله زهکشی	
$\frac{O90}{d90} < 2.5$	$Tg \leq 1mm$
$\frac{O90}{d90} \leq 3$	$1 < Tg \leq 3mm$
$\frac{O90}{d90} \leq 4$	$3 < Tg \leq 5mm$
$\frac{O90}{d90} \leq 5$	$5 < Tg \text{ mm}$
$O90 > 200 \mu m$	ضابطه هیدرولیکی
$Ke \geq Ks$	- برای شرایط معمولی
$Ke \geq 10 Ks$	- برای مواقعی که احتمال برگشت آب به زهکشها وجود دارد(اولویت)
$O90 > 200 \mu m$	ضابطه ضد گرفتگی و انسداد
$\frac{O90}{d90} > 1$	ضابطه مقاومت مکانیکی
$1 \leq \frac{O90}{d90} \leq 5$	- نسبت اندازه خلل و فرج پوشش به خاک
$> 200 g / m^2$	- وزن در واحد سطح
$> 6 KN / m$	- مقاومت کششی
- سایر مشخصات مانند تراکم پذیری، مقاومت در برابر خراش، سایش و طبق استاندارد	
توضیحات	
O90 - اندازه خلل و فرج پوشش که ۹۰ درصد خلل و فرج از آن ریزتر باشند.	
d90 - اندازه قطر ذرات خاک بر روی منحنی دانه بندی که ۹۰ درصد ذرات دارای قطر کمتری از آن باشند.	
Tg - ضخامت پوشش مصنوعی	
Ke - هدایت هیدرولیکی پوشش زهکشی	
Ks - هدایت هیدرولیکی خاک اطراف لوله زهکشی	

۷- لوله‌های زهکشی زیرزمینی

لوله‌های زهکشی زیرزمینی شامل لوله های لترال و کلکتور در ابتدا از جنس سفال و پس از آن در برخی مناطق بصورت لوله‌های سیمانی ساخته می‌شود. از حدود چهار دهه پیش استفاده از لوله‌های ترموپلاستیک در زهکشی زیرزمینی رواج یافت و بتدریج توسعه پیدا نمود. این امر بدلیل محاسنی مانند قیمت کمتر و سهولت نصب است که این نوع لوله‌ها نسبت به لوله‌های قبلی دارند. لوله‌های ترموپلاستیک مصرفی در شبکه‌های

زهکشی زیرزمینی شامل لوله‌های پلی‌اتیلن و PVC می‌باشند. لوله پلی‌اتیلن بصورت جدار صاف و لوله‌های PVC به صورت جدار صاف و موجدار (خرطومی) تولید می‌شوند. بدلیل توان باربری بیشتر لوله‌های PVC موجدار نسبت به سایر لوله‌های پلاستیکی، مصرف لوله‌های PVC موجدار در اولویت قرار گرفته و هر روز بیشتر می‌شود. این نوع لوله‌ها معمولاً در قطرهای ۵۰ تا ۲۰۰ میلیمتر تولید شده و بعنوان لترال و کلکتور زهکشی زیرزمینی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

لوله‌های لترال و کلکتور زهکشی زیرزمینی PVC موجدار

<ul style="list-style-type: none"> - شیب کارگذاری لوله‌های زهکشی - شیب مناسب نصب لوله‌های لترال زهکشی یک در هزار و یا بیشتر - حداقل شیب لترالها در اراضی مسطح ۰/۷ در هزار - حداکثر شیب لترالها در اراضی با شیب زیاد ۵ در هزار - شیب مناسب نصب کلکتور زهکشهای زیرزمینی یک در هزار - حداقل شیب لوله‌های کلکتور ۰/۵ در هزار - حداکثر شیب نصب کلکتور ۵ در هزار
<ul style="list-style-type: none"> - قطر لوله‌های زهکشی - قطر لوله‌های لترال زهکشی ۵۰، ۷۵، ۱۰۰، ۱۲۵ و ۱۶۰ میلیمتر - قطر لوله‌های کلکتور زهکشی ۱۰۰، ۱۲۵، ۱۶۰ و ۲۰۰ میلیمتر - لوله‌های کلکتور زهکشی با قطر بالاتر از ۲۰۰ میلیمتر از نوع پلی‌اتیلن دوجداره و یا لوله‌ای بتنی
<ul style="list-style-type: none"> - طول لوله‌های زهکشی - در مزارع خرد طول لوله‌های لترال زهکشی حداکثر ۳۰۰ متر و یا کمتر - در مزارع بزرگ و کشت صنعتها طول لترالها با توجه به آرایش مزارع - طول مناسب جمع کننده زیرزمینی حداکثر ۱۰۰۰ متر بصورت مستقیم
<ul style="list-style-type: none"> - سرعت آب در لوله‌های زهکشی - در صورتیکه لترالها و کلکتورهای PVC با شیب مناسب نصب شوند نیازی به کنترل سرعت نمی‌باشد. - سرعت آب در جمع کننده‌های با قطر بالاتر از ۲۰۰ میلیمتر و بدون منافذ زهکشی حداقل سرعت ۰/۳ تا ۰/۴ و حداکثر یک متر بر ثانیه

۸- پیش بینی زهکشی کنترل شده

زهکشی کنترل شده و یا کنترل سفره کم عمق آب زیرزمینی زیر ریشه گیاهان، در اراضی زهکشی شده‌ای کاربرد دارد که آب زیرزمینی سفره کم عمق دارای کیفیت مناسبی بوده و خاک دارای نفوذپذیری قابل قبولی باشد. معمولاً چنین شرایطی در مناطق مرطوب وجود دارد ولی در مناطق خشک و نیمه خشک با آب زیرزمینی بسیار شور ممکن است شرایط استفاده از زهکشی کنترل شده پس از سالها بهره‌برداری از شبکه زهکشی فراهم گردد.

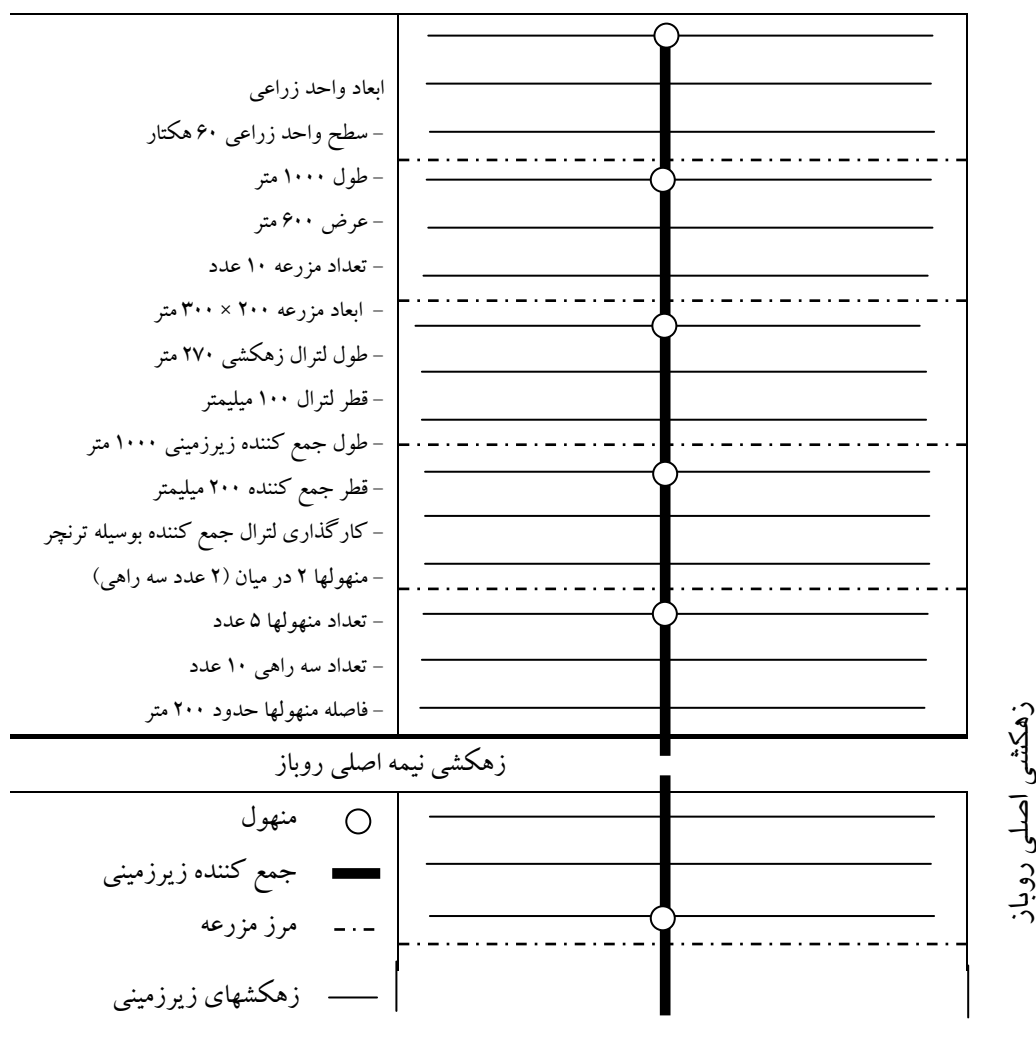
در این مناطق پس از اصلاح اراضی و شستشوی املاح و بهبود کیفیت آب زیرزمینی، بوسیله ابنیه زهکشی کنترل شده می‌توان با مدیریت سفره آب زیرزمینی و کنترل زه آب، مصرف آب آبیاری و حجم زه آب خروجی را کاهش داد و علاوه بر کاهش اثرات منفی زیست محیطی زه آب، در مصرف آب آبیاری نیز صرفه جویی نمود. زهکشی کنترل شده عمدتاً با دو هدف صورت می‌گیرد:

- ۱- با هدف کاهش کمی زه‌آب و به حداقل رساندن مسائل مربوط به کیفیت آب و مشکلات آلاینده‌ها.
 - ۲- با هدف استفاده از آب زیرزمینی بعنوان آبیاری زیرزمینی و تأمین بخشی از نیاز آبی گیاهان.
- بطور کلی در صورتی که آب زیرزمینی دارای کیفیت مطلوب و آبیاری پیوسته و در تمامی سال ادامه داشته باشد شرایط مناسب برای زهکشی کنترل شده و آبیاری زیرزمینی و تأمین بخشی از نیاز آبی گیاهان وجود دارد.
- در مناطق گرم و خشک در اراضی که تحت کشت قرار ندارند نبایستی زهکشی کنترل شده اعمال شود. در این شرایط بهتر است عمق آب زیرزمینی در عمق زیادتری تثبیت شود که باعث شوری خاک نگردد.

پیش بینی های لازم در شبکه های زهکشی زیرزمینی برای اعمال زهکشی کنترل شده

۹- آرایش شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در اراضی خرد

توسعه ساخت و بهره‌برداری از شبکه‌های زهکشی زیرزمینی کشور و تجربیات بدست آمده از شبکه‌های زهکشی در سایر کشورها لزوم بهینه کردن پلان شبکه‌های زهکشی را مطرح نموده است. آرایش شبکه‌های زهکشی با توجه به نوع بهره‌برداری از اراضی متفاوت است. شبکه‌های زهکشی قبلی کشور بطور عمده در اراضی کشت و صنعتها احداث شده است ولی شبکه‌های جدید عمدتاً در اراضی خرده مالکی در دست طراحی و احداث می‌باشد. بنابراین پلان شبکه زهکشی زیرزمینی برای اراضی خرده مالکی کشور بصورت زیر پیشنهاد می‌گردد.



آرایش بهینه شبکه زهکشی زیرزمینی

در محل برخورد زهکشهای لترال زیرزمینی با جمع کننده لوله‌ای دوراه حل وجود دارد. میتوان منهول نصب نمود و یا با استفاده از سه راهی لترالها را مستقیماً وارد جمع کننده‌های زیرزمینی نمود. در این ارتباط دو مسئله زیر وجود دارد:

- ساخت منهولها هزینه زیادی دارد.
 - برای شستشوی جمع کننده ها و زهکشی کنترل شده احداث منهول ضروری می‌باشد.
- با توجه به ضرورت احداث منهولها و با عنایت به فاصله زهکشها و طول شلنگ دستگاه شستشو دهنده، منهولها را می‌توان دو در میان یعنی (دو عدد سه راهی و یک عدد منهول) احداث نمود تا هر دو منظور تأمین گردد.

۱۰- لایه بندی و تعیین عمق لایه کم نفوذ و یا غیرقابل نفوذ

عمده دشتهای بزرگ کشاورزی ایران و جهان دشتهای رسوبی هستند که بوسیله فعالیت رودخانه ها بتدریج در طول میلیونها سال بوجود آمده اند. خاک دشتهای رسوبی دارای لایه های متنوعی است و در جهت عمود بر رودخانه ضخامت و بافت لایه های آنها تغییر می کند. در اغلب این دشتهای خاک سطحی دارای نفوذپذیری و شرایط زهکشی نسبتاً مناسبی هستند ولی خاک لایه بعدی تا حدودی فشرده و کم نفوذ می باشد و لایه بعد از آن یا لایه سوم دارای بافت سبکتر و وضعیت زهکشی مناسبی می باشد. معمولاً لایه کم نفوذ دوم بین خاک سطحی و عمق نصب زهکشها قرار گرفته و مشکلاتی را برای شبکه های زهکشی زیرزمینی ایجاد می نماید. لایه های پائین تر که زیر عمق کارگذاری زهکشها قرار می گیرند نیز متنوع بوده و نقش آنها در هدایت زه آب بطرف زهکشها مشخص نیست. لذا در طرحهای زهکشی، شناخت دقیق لایه ها تا عمق حداقل ۶ متر ضرورت دارد. در دشتهای بزرگ علاوه بر لایه بندی و شناخت لایه ها تا عمق ۶ متر، لازمست لایه های خاک و زمین تا اعماق بیشتری شناسایی شود. این امر معمولاً با استفاده از لوگ چاههای موجود منطقه صورت میگیرد.

تشخیص لایه غیرقابل نفوذ خاک یکی از مسائل حائز اهمیت است. عمق قرارگیری لایه غیرقابل نفوذ نسبت به سطح زمین از اهمیت زیادی در مطالعات صحرایی طرحهای زهکشی برخوردار بوده و نقش تعیین کننده ای در هدایت و حرکت زه آب بسمت زهکشها دارد. در کلیه فرمولهای زهکشی، محل قرارگیری لایه غیرقابل نفوذ نسبت به تراز نصب زهکشها شناسایی و تعیین می گردد. هرچند در برخی منابع علمی معیارهایی جهت تشخیص لایه غیرقابل نفوذ ارائه شده است ولی در نهایت تعیین و تمایز آن از سایر لایه ها بستگی بنظر کارشناسی داشته و توسط متخصصین مجرب صورت میگیرد. چنانچه عمق لایه غیرقابل نفوذ زیاد نباشد یکی از راههای تشخیص آن اندازه گیری نفوذپذیری سطحی با استفاده از استوانه های مضاعف و همچنین اندازه گیری H.C لایه موردنظر است. براساس ضوابط موجود، چنانچه نفوذپذیری لایه ای ۵ تا ۱۰ برابر کمتر از لایه های بالای خود باشد، آن لایه نفوذناپذیر تلقی می شود.

۱۱- اندازه گیری ضریب آبگذری

بهترین و عملی ترین روش اندازه گیری ضریب آبگذری خاک روش چاهک ارنست است. این روش، نفوذپذیری افقی خاک را بدست میدهد و تا عمق ۳ الی ۴ متر کاربرد دارد و در مواقعی بکار گرفته می شود که آب زیرزمینی وجود دارد. در صورت عمیق بودن سطح آبهای زیرزمینی میتوان از روش پیژومتر استفاده نمود. چنانچه آب زیرزمینی وجود نداشته باشد روشهای دیگری مانند روش پورشه، روش چاهک کم عمق، روش پرمامترگلف و روشهای دیگری میتوانند مورد استفاده قرار گیرند.

تجربیات سالهای گذشته نشان میدهد که روشهایی مانند روش پورشه که ضریب آبگذری را در ناحیه خشک اندازه گیری می نماید نتایج مطمئنی بدست نمی دهد و ضریب آبگذری خاک را در مواردی بسیار کمتر از میزان واقعی اندازه گیری می نماید. سایر روشهایی که ضریب آبگذری را در ناحیه خشک اندازه گیری می کنند نیز تا حدودی دارای همین مشکل هستند. لذا میتوان ادعا نمود که تنها روشی که ضریب آبگذری خاکها را با دقت قابل قبول تعیین می نماید، روش چاهک ارنست است.

معمولاً در انجام مطالعات صحرائی زهکشی بخشهایی از اراضی فاقد آب زیرزمینی کم عمق بوده و امکان اندازه‌گیری ضریب آبدگزی بوسیله روش چاهک ارنست را نمی‌دهد. در این صورت میتوان نتایج اندازه‌گیری H.C در سایر مناطق طرح با خاک مشابه را به این مناطق تعمیم داد و یا در صورت امکان در فصولی که آب زیرزمینی بالاست مبادرت به اندازه‌گیری ضریب آبدگزی نمود.

۱۲- محاسبه فاصله زهکشهای زیرزمینی

فاصله زهکشهای زیرزمینی را می‌توان با استفاده از دو دسته از فرمولها در شرایط ماندگار و غیرماندگار محاسبه نمود. طی چند دهه گذشته در طرحهای زهکشی نقاط مختلف جهان فاصله زهکشها از فرمولهای گوناگون محاسبه شده و نتایج با هم مقایسه گردیده است. تقریباً در همه حالات نتایج محاسبه فاصله زهکشها با استفاده از فرمولهای ماندگار و غیرماندگار بهم نزدیک بوده است.

در رأس فرمولهای محاسبه فاصله زهکشها در شرایط ماندگار فرمول جاودانه هوگهات قرار دارد که در اغلب طرحهای زهکشی جهان، فاصله زهکشها بوسیله این فرمول محاسبه و نهائی شده است. در مورد فرمولهای غیرماندگار، فرمول گلور- دام مورد تأیید کارشناسان قرار دارد بنابراین جهت محاسبه فاصله زهکشهای زیرزمینی می‌توان از فرمول هوگهات فاصله ها را محاسبه نمود و با فرمول گلور- دام کنترل و نهائی کرد.

محاسبه فاصله زهکشهای زیرزمینی

- محاسبه فاصله زهکشهای زیرزمینی بوسیله فرمول هوگهات
- کنترل و نهائی کردن فاصله زهکشها با استفاده از فرمول گلور- دام

بخش دوم - مبانی طراحی شبکه های زهکشی اراضی کشور (شالیزاری)

اراضی تحت پوشش کشت برنج در کشور غالباً به دو نوع اراضی تقسیم می‌شوند

۱- اراضی پست و آب گرفته ای که غیر از کشت برنج امکان کشت دیگری در آنها وجود ندارد و پس از برداشت برنج معمولاً بصورت اشباع باقی مانده و در مواقعی از سال ممکن است بعلت بارندگی زیاد آب در سطح آنها جمع شود مانند بسیاری از اراضی تحت پوشش برنج در استان گیلان به این نوع اراضی، "اراضی شالیزاری" گفته می‌شود. در این نوع اراضی با توجه به شرایط آب و هوایی، در عمق ۷۵ تا ۱۰۰ سانتیمتری از سطح زمین لایه خاک لجنی و نارس به رنگ خاکستری و تیره وجود دارد. این لایه نفوذناپذیر بوده و معمولاً فاقد بقایای ریشه گیاهی می‌باشد.

۲- اراضی مرتفعتر که ممکن است در برخی ماههای سال دچار آب گرفتگی شده و اشباع گردند و در سایر ماهها زهدار بوده و عمق آب زیرزمینی در آنها به بیش از یک متر می‌رسد. این نوع اراضی در صورت زهکشی به اراضی معمولی تبدیل شده و علاوه بر برنج امکان هر نوع کشت در آنها وجود دارد.

زهکشی اراضی تحت پوشش برنجزارها با توجه به نوع اراضی به دو روش مختلف انجام می‌شود. در اراضی پست، آب گرفته به روش زهکشی " اراضی شالیزاری " و در اراضی مرتفع به روش معمولی و یا خشکه-زاری. مبانی طراحی شبکه‌های زهکشی در برنجزارهای مرتفع از نوع زهکشی معمولی است که در بخش اول ارائه گردید. در اینجا ضوابط طراحی شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در " اراضی شالیزاری " ارائه خواهد شد. بیشترین توسعه زهکشی اراضی شالیزاری در جهان در کشور ژاپن صورت گرفته است. در کره جنوبی نیز سطوح محدودی از اراضی شالیزاری زهکشی زیرزمینی شده است. در سایر کشورها بدلیل هزینه‌های بالا، زهکشی زیرزمینی شالیزاری توسعه چندانی نداشته و در برخی کشورهای شرق آسیا مانند کشور تایلند بجای زهکشی، به دو بار کشت برنج در سال اکتفا نموده و یا با تغییر الگوی کشت، مبادرت به توسعه کشتهای دیگری هماهنگ با شرایط ماندابی نموده اند. در کشور ما نیز تجربیات قابل توجهی در زمینه زهکشی زیرزمینی اراضی شالیزاری وجود ندارد. بنابراین ضوابطی که در این بخش ارائه خواهد شد بعنوان " ضوابط اولیه زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری کشور " تلقی می‌شود. بدیهی است با توسعه اجرای شبکه‌های زهکشی زیرزمینی در مناطق مختلف، ضوابط طراحی شبکه‌های زهکشی در اراضی شالیزاری نهائی خواهد شد.

با اجرای طرحهای تجهیز و نوسازی مدرن در سالهای اخیر در اراضی شالیزاری شمال کشور و احداث زهکشهای سطحی، نیاز زهکشی برنج تا حدودی مرتفع گردیده ولی در صورت توسعه کشت دوم گیاهانی مانند کلزا، شبدر برسیم، سبزیجات و کشتهای مشابه در اراضی شالیزاری پست و آب گرفته، شبکه زهکشی سطحی طرحهای تجهیز و نوسازی جوابگو نبوده و احداث شبکه زهکشی زیرزمینی لوله‌ای ضرورت دارد. بنابراین شبکه زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری عمدتاً برای کشت دوم احداث خواهد شد و در فصول کشت برنج مسدود می‌شود.

• ضریب زهکشی زیرزمینی شالیزارها

ضریب زهکشی زیرزمینی عمق آبی است که در طول شبانه روز توسط لوله‌های زهکشی از پروفیل خاک خارج می‌شود و به میلیمتر در روز بیان می‌گردد. ضریب زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری بستگی به شدت بارندگی همزمان با کشت دوم و یا آب مازاد آبیاری در این دوره دارد. با توجه به شدت بارندگی همزمان با کشت دوم در اراضی شالیزاری شمال کشور و نشت عمقی اندازه گیری شده در برخی مزارع برنج ضریب زهکشی زیرزمینی اراضی شالیزاری بین ۴ تا ۵ میلیمتر در روز پیشنهاد می‌گردد.

ضریب زهکشی زیرزمینی اراضی شالیزاری معادل ۴ تا ۵ میلیمتر در روز

• عمق نصب زهکشهای زیرزمینی

عمق نصب زهکشهای زیرزمینی تحت تأثیر پارامترهای مختلفی قرار دارد و در ارتباط با فاصله زهکشها تعیین می‌گردد. عمق نصب زهکشها بستگی به لایه بندی خاک، عمق ریشه گیاهان، ماشینهای نصب لوله‌های زهکشی، آب و هوای منطقه و مسائل زیست محیطی دارد. عمق نصب زهکشها در اراضی شالیزاری باتوجه به لایه‌بندی خاک و عمق لایه غیرقابل نفوذ، حداکثر برابر یک متری از سطح زمین خواهد بود. بنابراین در اغلب

اراضی شالیزارهای زیرزمینی را با توجه به عمق لایه لجنی زیرین میتوان در عمق ۰/۷۵ تا ۱ متر از سطح زمین نصب نمود.

عمق نصب زهکشهای زیرزمینی شالیزارهای ۰/۷۵ تا ۱/۰ متر در سطح زمین

• لایه بندی و لایه غیرقابل نفوذ اراضی

در اراضی شالیزارهای بعلت انجام عملیات آماده سازی زمین برای برنجزارها، لایه کم نفوذ در عمق ۲۰ سانتیمتری از سطح زمین تشکیل شده است ولی خاک زیر این لایه دارای درز و ترک ریز و لکه های رنگی است و فعالیت های بیولوژیکی در آن انجام می شود. لذا لایه غیرقابل نفوذ واقعی اراضی لایه خاک نارس خاکستری رنگی است که بعلت اشباع دائمی گلی ایزه شده و فاقد ساختمان است و فعالیت بیولوژیکی چندانی در آن صورت نمی گیرد. این لایه دارای عمق ۰/۷۵ تا یک متر از سطح زمین است. بنابراین عمق لایه غیرقابل نفوذ در اغلب اراضی شالیزارهای را میتوان برابر با یک متر از سطح زمین در نظر گرفت. (شکل ۱)

لایه غیرقابل نفوذ در اراضی شالیزارهای به رنگ خاکستری در عمق ۰/۷۵ تا ۱/۰ متری سطح زمین

• فاصله زهکشهای زیرزمینی

فاصله زهکشهای زیرزمینی در اراضی شالیزارهای بستگی به عوامل متعددی دارد اما با توجه به عمق کم لایه غیرقابل نفوذ، فاصله زهکشها کم خواهد بود. ضریب آبگذری، ضریب زهکشی، بار هیدرولیکی در تعیین فاصله زهکشهای شالیزارهای مؤثر است. پس از تأثیر کلیه پارامترهای مؤثر و با توجه به محدودیت در عمق نصب زهکشها، فاصله زهکشهای زیرزمینی شالیزارهای بین ۷/۵ تا ۱۵ متر می باشد. بنابراین جهت هماهنگی با طرحهای تجهیز و نوسازی مدرن می توان فاصله زهکشهای زیرزمینی شالیزارهای را ۷/۵، ۱۰ و ۱۵ متر در نظر گرفت و در کرت های ۱۰۰ × ۳۰ متر به ترتیب ۴، ۳ و ۲ لوله زهکشی در طول کرت نصب نمود. در صورتیکه بافت خاک سنگین و نفوذپذیری بسیار کم و فاصله زهکشها برابر ۷/۵ متر جوابگو نباشد، میتوان در جهت عمود بر زهکشهای زیرزمینی در عمق ۰/۵ متری و با فاصله ۴ تا ۵ متر زهکش لانه موشی احداث نمود. فاصله زهکشهای زیرزمینی اراضی شالیزارهای را میتوان بوسیله فرمول (۱) محاسبه نمود.

فاصله زهکشهای زیرزمینی شالیزارهای بین ۷/۵ تا ۱۵ متر

• پوشش اطراف لوله های زهکشی

یکی از مسائل حائز اهمیت در طرحهای زهکشی زیرزمینی استفاده از فیلتر مناسب اطراف لوله های زهکشی است. چنانچه انتخاب فیلتر بدرستی صورت نگیرد، شبکه زهکشی زیرزمینی با مشکل مواجه شده و پس از گذشت مدت زمان کوتاهی، عملکرد مناسبی نخواهد داشت. لذا انتخاب فیلتر یکی از عوامل اصلی دوام و عملکرد مناسب شبکه های زهکشی شالیزارهای می باشد. در شبکه های زهکشی اراضی شالیزارهای معمولاً از شن و ماسه اطراف لوله های زهکشی استفاده شده و مابقی ترانشه تا عمق شخم مطابق شکل (۱) با پوسته برنج پر می گردد. در غیر اینصورت میتوان با حذف شن و ماسه کل ترانشه را با پوسته برنج پر نمود. (مطابق شکل ۲)

در شبکه های زهکشی شالیزاری
از شن و ماسه به همراه پوسته برنج بعنوان پوشش استفاده می شود

• **لوله های زهکشی زیرزمینی**

لوله های زهکشی همانند لوله هایی که در سایر طرحهای کشور و سایر کشورها مصرف می شود از نوع لوله P.V.C موجود می باشد. قطر لوله های زهکشی اراضی شالیزاری با توجه به فاصله، عمق نصب و دبی زهکشها ۲ تا ۳ اینچ کفایت می کند. در حال حاضر لوله های موجود زهکشی در کشور حداقل دارای قطر ۴ اینچ هستند و کمتر از آن تولید نمی شود.

طول زهکشهای زیرزمینی در اراضی شالیزاری با توجه به آرایش مزارع در طرحهای تجهیز و نوسازی مدرن و جهت هماهنگی با پلان این طرحها حدود ۱۰۰ متر کفایت می نماید. شیب زهکشهای لوله ای زیرزمینی دارای دامنه متغیری است که از یک در هزار تا چند درصد قابل اجرا می باشد.

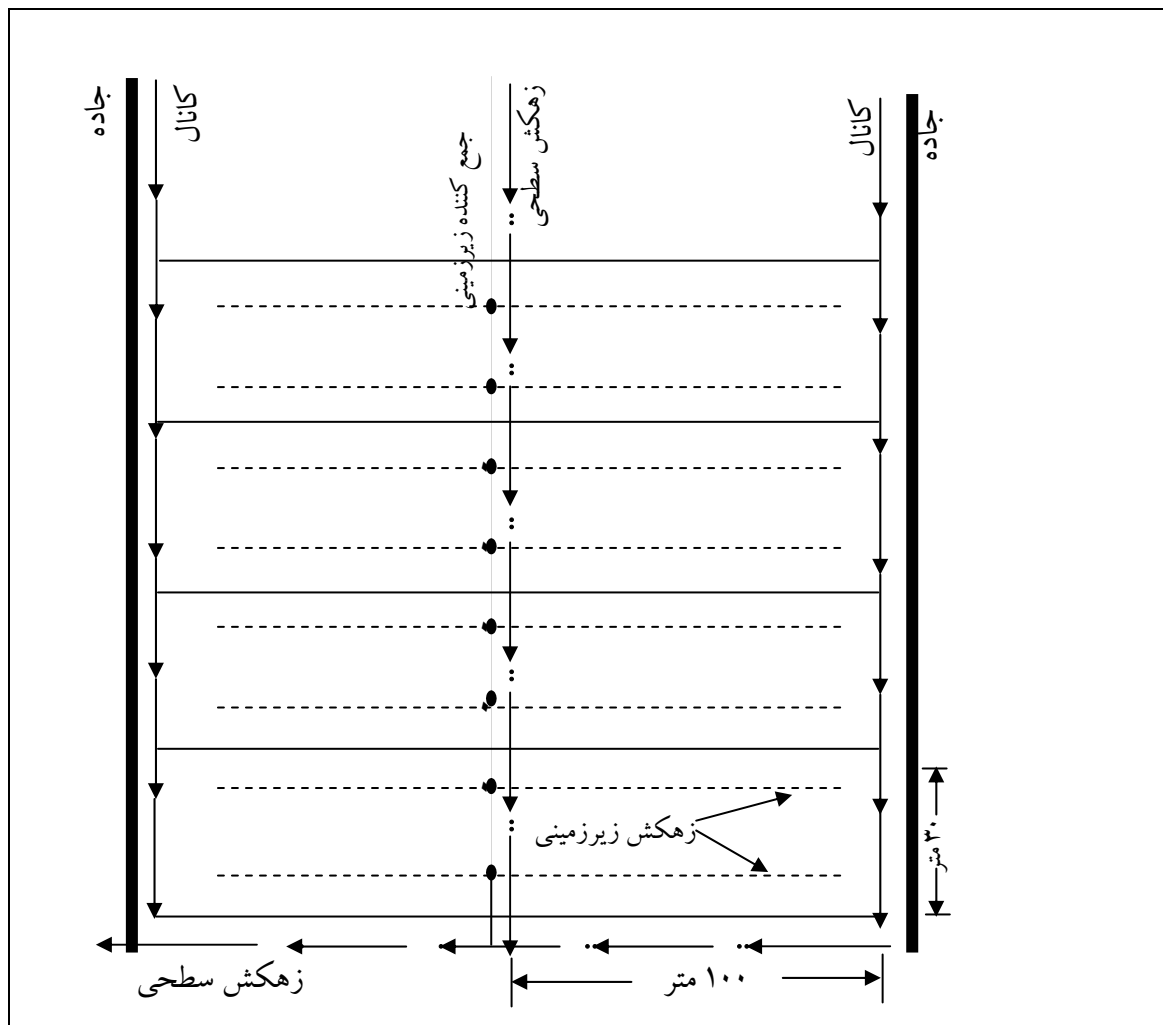
• قطر لوله های زهکشی زیرزمینی شالیزاری	۲ تا ۳ اینچ
• طول لترالها در طرحهای مدرن شالیزاری	۱۰۰ متر
• شیب لترالها حداقل	یک در هزار

• **جمع کننده لوله ای زیرزمینی**

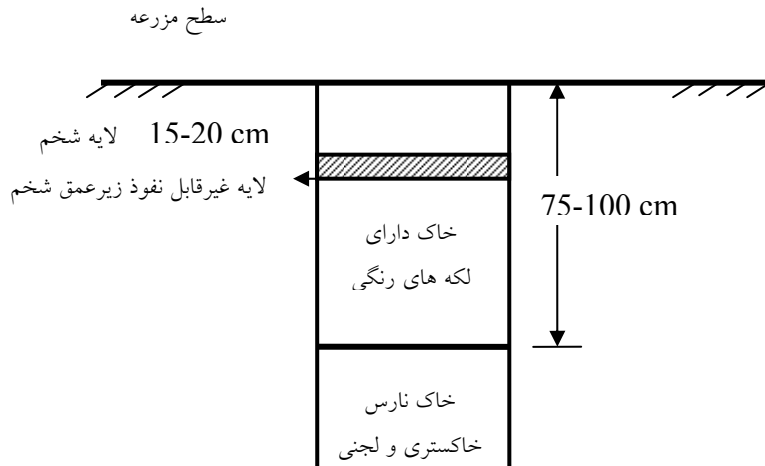
باتوجه به ویژگیهای شبکه زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری و لزوم انسداد خروجی ها در طول فصل کشت برنج، استفاده از جمع کننده (کلکتور) زیرزمینی اجتناب ناپذیر بوده و در هماهنگی با تجهیز و نوسازی مدرن اراضی می باشد. باتوجه به ضریب زهکشی و دبی جمع کننده ها در کشتهای دوم و حداقل شیب نصب، قطر کلکتور برابر ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر مناسب است. کلکتور از نوع لوله P.V.C خرطومی، شیب حداقل یک در هزار و با توجه به آرایش مزارع طول حداکثر برابر ۶۰۰ متر پیشنهاد می گردد.

• قطر جمع کننده های زهکشی زیرزمینی شالیزاری	۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر
• طول جمع کننده های زهکشی زیرزمینی شالیزاری	۶۰۰ متر
• شیب جمع کننده های زهکشی زیرزمینی حداقل	یک در هزار
• آرایش زهکشهای زیرزمینی در اراضی تجهیز و نوسازی شده شالیزاری	

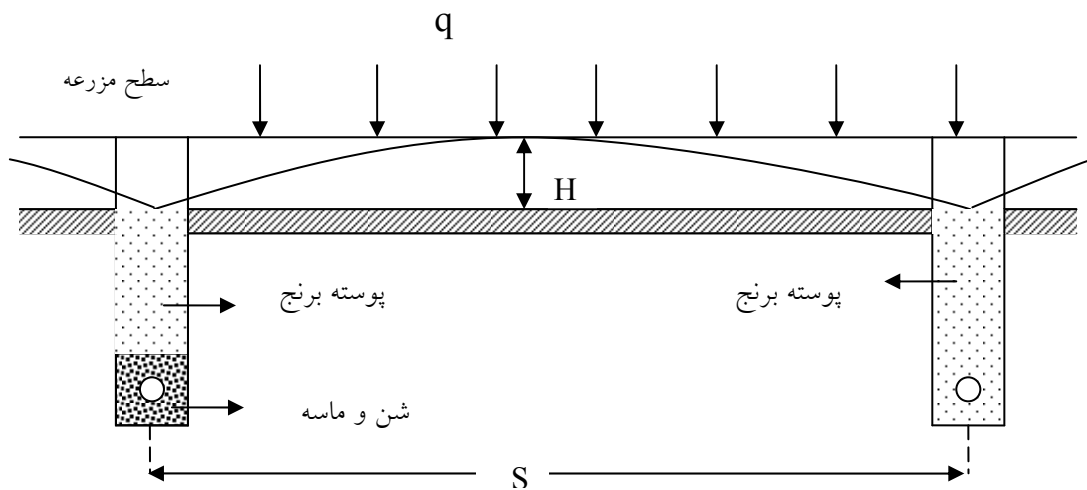
یکی از مسائل حائز اهمیت در آرایش شبکه زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری، هماهنگی شبکه زهکشی زیرزمینی با طرح تجهیز و نوسازی اراضی می باشد. جهت هماهنگی میتوان زهکشهای زیرزمینی را در طول واحدها و کرت های ۳۰ × ۱۰ متری قرارداد و با استفاده از جمع کننده زیرزمینی، زه آب حاصله را به خروجیها تخلیه نمود. فاصله زهکشها را می توان ۷/۵، ۱۰ و ۱۵ متر در نظر گرفت. شکل (۳) آرایش شبکه زهکشی زیرزمینی در اراضی شالیزاری با فاصله لترالها برابر با ۱۵ متر را نشان میدهد.



شکل (۳) - پلان تجهیز و نوسازی اراضی شالیزاری همراه با شبکه زهکشی زیرزمینی با فاصله لترالهای ۱۵ متر



شکل (۱) لایه بندی اراضی پست و آب گرفته شالیزاری



با استفاده از پوسته برنج شکل (۲) زهکشی شالیزاری با پوشش های مختلف شن و ماسه + پوسته برنج پوشش حالت (۲) پوشش حالت (۱)

$$S^2 = \frac{345.6 \times H^2 \times K}{q}$$

فرمول محاسبه فاصله زهکشهای شالیزاری (۱)

$$K = \frac{q \times S^2}{345.6 \times H^2}$$

فرمول محاسبه ضریب آبگذری شالیزاری (۲)

S: فاصله زهکش ها - متر

H: فاصله خاک سطحی - متر

q: ضریب زهکشی - میلی متر در روز

K: هدایت هیدرولیکی خاک سطحی - متر در روز

منابع

- ۱- مریدنژاد، علیرضا ۱۳۸۵. معیارها و ضوابط طراحی شبکه های زهکشی زیرزمینی. جزوه درسی.
- ۲- کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران ۱۳۸۰. مجموعه مقالات دومین کارگاه فنی زهکشی. نشریه شماره ۴۲.
- ۳- کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران. ۱۳۸۳. مجموعه مقالات سومین کارگاه فنی زهکشی برگزار شده در ۲۳ مهرماه ۱۳۸۳.
- ۴- کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران. ۱۳۸۷. مجموعه مقالات پنجمین کارگاه فنی زهکشی و محیط زیست، ۱۶ آبان ماه ۱۳۸۷.
- ۵- گزارش فنی شبکه زهکشی زیرزمینی اراضی کشت و صنعت شمال خرمشهر، سال ۱۳۸۳، مهندسين مشاور سامان آبراه.
- 6- Vlotman, Willem F., Willardson, Lyman S., Dierickx, Willy. 2000. Envelope design for subsurface drains. International Institute for Land Reclamation and Improvement, Wageningen, The Netherlands.
- 7- Amer, M.H., de Ridder, N.A. 1989. Land Drainage in Egypt. Drainage Research Institute / DRI, Cairo, Egypt.
- 8- Nijland, H.J., 2000. Drainage Along The River Nile. Ministry of public works and water Resources, Egypt.
- 9- FAO, 1979. Drainage design factors, Irrigation and Drainage paper 38. FAO/Rome/Italy.
- 10- FAO, 2005. Materials for subsurface land drainage systems, Irrigation and Drainage paper 60, Rev. 1. FAO/ Rome/Italy.
- 11- FAO, 2007. Guidelines and Computer programs for the planning and design of land drainage systems, Irrigation and Drainage paper 62. FAO/ Rome/Italy.
- 12- ICID, 2008. Proceedings of the 10th International Drainage Workshop of ICID Working Group on Drainage Helsinki/Tallinn 6 – 11 July 2008. Helsinki University of Technology Water Resources Publications 16, Espoo.
- 13- A Water Resources Technical Publication. 1984. Drainage Manual. U.S. Department of the Interior Bureau of Reclamation, United states Government Printing office, Denver, Colorado 1984.
- 14- Smedema, Lambert K. 2007. Revisiting Currently Applied pipe Drain Depths for Water logging and Salinity Control of Irrigated Land in the (Semi) Arid Zone. Irrigation and Drainage 56. 379 – 387 Published Online in Wiley Inter Science.
- 15- Guindy, S Eland Risseuw. I.A(editor Nijland, H.J). Research in warer management of rice fields in the Nile delta, Egypt, ILRI Publication 41, 72 pp.
- 16- Ritzama, H.P(editor-in-chief). Drainage principles and applications, ILRI publication 16, 1994, 1125 pp.
- 17- Murashima, Kazuo and Ogino, Yoshihiko. 1994. Evaluation of subsurface drainage system for Excess Rainfall- Design on Subsurface Drainage in paddy Fields (II)... Bull. Univ. Osaka prefecture, Ser. B. Vol. 46. p 19
- 18- Murashima, Kazuo and Ogino, Yoshihiko. 1992. Comparative study on steady and non-steady state Formulae of subsurface Drain Spacing- Design on subsurface Drainage in paddies(I)-. Bull. Univ. Osaka pref., ser. B, Vol. 44.
- 19- Ogino, Yoshihiko and Murashima, Kazuo. 1992. Planning and design of subsurface drainage for paddies in Japan. Proceeding of 5 th International Drainage Workshop. Lahor- Pakistan. ICID, CIID, IWASRI. Vol. III, 4.1-4.9